

GÜLİSTAN

Gül Kokulu Kalemler

Kültür – Sanat - Edebiyat

Emine Sudenaz ÖNAL
MUTLULUK

Mutluluk; sekiz harf üç hece bir kelime içinde dünyaları barındıran bir kelimedir.

Bir insanı nasıl mutlu edersin? Ona hediye olarak mı yoksa ona sevdiğini söyleyerek mi? Bence bir insanı onu sevdiğini göstermenin en iyi yolu ona “seni seviyorum” demektir. Dünyadaki en güzel söz “Seni seviyorum” cümlesidir. Mutluluk öyle çok uzaklarda değildir. Mutluluk bir adım ötemizde yani başımızdadır. Mutlu olmak için hayatımızda yapabileceğimiz küçük davranışlar bize büyük mutluluklar getirebilir. Mesela;

Merhaba demek; insanları güler yüzle selamlamak,
Sarılmak ve kucaklaşmak; sevgiyi hissettirir.
Yardımlaşmak; insanlığımızı gösterir.
Teşekkür etmek; emeğimizin karşılığını verir.
İnsanları dinlemek; empatiyi sağlar.
Sevdiklerimizi aramak; unutmamamızı sağlar.
Paylaşmak; cömertliğimizi gösterir.

Yağmur ERDOĞAN

Gülaçtı ÖRÜCÜ
PİŞMANLIK

Bir gün Ezgi okula gittiğinde arkadaşları okul panosundaki hikaye yarışmasının afişini gösterdi. Hikaye yarışması tamda Ezgi'ye göre idi. Yarışmasını sonunda birinciye para ödülü vardı. Ezgi bu ödülle ailesine yardım edebilir, istediği kitapları ve bilgisayarını alabilirdi. Yarışmayla ilgili bilgileri not aldı ve sınıfına gitti. Çantasından defterini çıkarırken not yere düşmüş arkadaşı Hilal notu görmüştü. Hilal notu aldı ve okudu. “Bu ne?” diye Ezgi'ye sordu. Ezgi: “Gelirken gördüğüm hikaye yarışmasının şartlarını yazmıştım.” dedi.

Hilal gülerek: “Yarışmayı kazanacağımı mı düşünüyorsun?” dedi.

Arkadaşını onu küçümseyen sözleri onu üzmüş olmasına rağmen Ezgi; “Neden olmasın?” diye cevap verdi.

Türkçe öğretmeninde yardım alan Ezgi boş bir kağıt alarak yazmaya denemeler yapmaya başladı. O kadar çok yazmıştı ki artık parmaklarını hissetmiyordu. Yazının konusu başarmaktı ve Ezgi başarmak için çok çalışıyordu.

İki ay sonra yarışma sonuçlanmıştı. Ezgi birinci olmuştu. Türkçe öğretmeni sınıfa gelip Ezgi'nin yarışmada birinci olduğunu sınıfta duyurdu. Hilal bu durumda çok utanmış söylediklerine çok pişman olmuştu. Hilal özür dilemek için arkadaşının yanına gitti fakat özür dileyemedi. Çünkü yaptığı davranış çok yanlıştı. Birkaç gün sonra arkadaşından özür diledi. Ezgi arkadaşının özür dilemesini kabul etti ve aralarında bir sorun olmadığını söyledi.

Ezgi ödülünü almış istediklerine kavuşmuştu ve arkadaşını pişman olup özür dilemişti. En çok sevindiği şey arkadaşının bu durumdan pişman olup ondan özür dilemesiydi.

İrem Mina ŞİMŞEK

KALBİNE YERLEŞTİR SEVGİYİ

Hoşgörülü ol, ön yargılı olma,
Hoş gör ve kusur görme.
İnsanlara, hayvanlara ve bitkilere
Hoşgörülü bir insan ol.

Hoşgörülü ol, ön yargılı olma.
Sevgi yerleştir kalbine ve ruhuna.
Herkes sevgiyle büyür bu dünyada.
Hoş görüyü asla unutma.

Miyase ÖZDEMİR
ÜN

Ali, fakir bir ailenin çocuğudur. Küçük, yıkık yıkık bir gecekonuda oturuyorlardı. Babası iş kazası geçirdiği için erken emekli olmuştu. Ali okul dışında çalışarak ailesine yardım ediyordu. Aile dostunun yardımıyla bir lokantaya bulaşıkçı olarak işe girdi.

Ali her zaman hasretini çektiği sıcak ve güzel yemeklere artık kavuşmuştu. Günde üç öğün karnını sıcak yemekle doyurabiliyordu. Lokantada çalışan aşçıbaşından yemek yapmayı öğrenmek istiyor fırsat buldukça onu gözlemliyordu. Artık hayali aşçı olmak ve lokanta açmaktı.

Ali büyümüş, para biriktirmiş ve kendi lokantasını açmıştı. Ali yaptığı yemeklerle büyük ün kazanmıştı.

Sudenaz Darka
İLKBAHAR

Her yıl cıvıl cıvıl,
Ağaçlarda yeni açan tomurcuklar ne güzel,
Kuşlar cıvıl cıvıl neşe veriyor,
Toprakta açan mis gibi çiçekler ne güzel.
Havada bahar kokusu var,
Şırlı şırlı akan akarsu ne güzel.

Gülten ERDOĞMUŞ
HUZUR

Barış içinde mutluluk içinde,
Güven içinde, dostluk içinde,
Sevgi ve saygı içinde barışçıl yaşayalım.

Huzur içinde, dürüstlük içinde,
Hoşgörü içinde, adalet içinde,
Yardımlaşma ve dayanışma içinde,
Barışçıl yaşayalım.

Toprak Deniz YAZICI
BİLGİ DOLU

Kitapsız hayat olmaz,
Kitaplar bizim ışığımız,
Kitaplar bilgi kaynağımız,
Kitaplar bizim vazgeçilmezimiz.

Kitaplar bize yol gösterir,
Kitapsız yaşam olmaz,
Kitaplar bize bizi öğretir.
Kitaplar bizim vazgeçilmezimiz.

Mert ÖZBEK
ÇAKALLARIN HÜKMÜ
ASLANLAR GELENE KADARDIR

Uzun yıllar önce sessiz sakin bir ormanda tilki, geyik, kuş, sincap, kartal, boğa, timsah ... aslanların hüküm sürdüğü ormanda mutlu mesut yaşamış. Ne aslan avlanmaya gidermiş nede boğa birine saldırırmış.

Bir gün aslanlar başka bir ormana dostlarını ziyarete gitmiş. Aradan birkaç gün geçince, çakallar aslanların olmadığını fark etmiş.

Hemen ormana inip her yeri yağmalamışlar. Barış ve huzur ortamı biranda bozulmuş. Artık ormandaki hayvanlar birbirlerine selam bile vermez olmuşlar. Tilkiler kurnazlık peşine düşmüş, boğalar herkese saldırmaya başlamış. Ormanda barış ve huzurdan eser kalmamış. Diğer hayvanlar bu duruma çok üzülüyor, bir çare düşünüyorlarmış.

Aslanlar dostlarını ziyarete giderken avcılarının esiri olmuş. Bunu öğrenen cesur geyik durumu arkadaşlarına anlatmış. Hayvanlar toplanıp aslanları kurtarmak için bir plan yapmış. Türlü zorlukları aşıp aslanları kurtarmayı başarmışlar.

Bir süre sonra ormana dönen aslanlar ormanda huzur ve barışı yeniden sağlamış.

Çakallar ise ormandan kovulmuş. Mutlu mesut yaşamaya devam etmişler.

Selenay ÖZTÜRK
ÇINAR AĞACI

Mayıs ayının ilk haftalarıydı. Evimizin bahçelerine çınar ağacı fidanı dikilmişti. Kendi kendine konuşup duruyordu:

“Hey meyve ağaçları sizin ömrünüz ne kadar?” diye mırıldanıyordu.

“Benim ömrüm yüz, iki yüz hatta beş yüz yıl. Sizin ömrünüz en fazla otuz yıl ha ha ha.” diye gülüyordu.

Bu duruma çok üzülmüştü meyve ağaçları. Ama yine de kendilerini teselli ediyorlardı. Şöyle söylüyorlardı:

“Biz çok uzun ömürlü olmaya biliriz fakat meyvelerimizden insanlar hem besleniyor hem para kazanıyor. Bir faydamız var bu hayatta.” diyorlardı.

Bir kaç hafta sona köyün çocukları bahçeye meyve toplamaya gelmişti. Küçük çınarı fark edemeyen çocuklar çınar ağacının gövdesine basıp kırmıştı.

Çınar ağacı: “Lütfen yardım edin canım çok yanıyor” diye ağlıyordu. Çınar ağacı meyve ağaçlarıyla dalga geçtiği için çok pişman olmuştu. “keşke bu kadar kibirlenmeseydim ömrüm ne kadar az oldu.” dedi.

Aybüke ŞİMŞEK

İsmail Talha KORKMAZ DENİZ KIZI

Bir zamanlar altı güzel kızı olan bir kral varmış. Ama bu kral insanların kralı değilmiş. Ülkesi dalgaların altında balıkların değerli taşlar gibi parıldadığı bir ülkeymiş. Genç prenseslerin anneleri çoktan ölmüş ve onları büyükanneleri büyütmüş. İçlerinde en güzelleri en küçük olanıymış. Saçları altın bukleler halinde omuzlarına dökülüyormuş. Kızlar büyükannelerinin anlattığı yeryüzüyle ilgili masalları çok seviyorlarmış. Bu masallarda bacak adlı iki şeyin üzerinde yürüten garip insanlar varmış. Küçük denizkızı da bu anlatılanları görmek istiyormuş. “On beş yaşını beklemen gerekir,” demiş büyükanneleri. “O zaman gidip görebilirsin.”

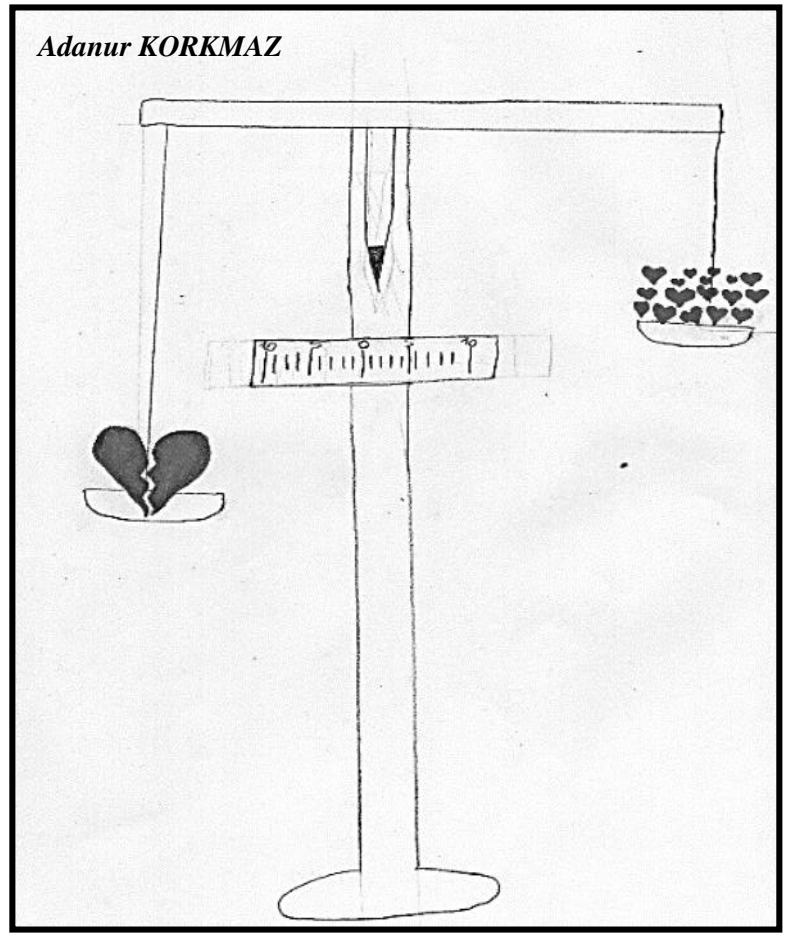
En büyük denizkızı yaşı geldiğinde yüzeye çıkmış ve gördüğü ilginç şeyleri kardeşlerine anlatmış. Yıllar geçmiş ve sonunda küçük denizkızının da yüzeye, insanların dünyasına çıkabileceği gün gelmiş. Şimdiye kadar hep merak ettiği dünyayı artık kendi gözleriyle görebilecekti. Yüzeye doğru yüzerken güneş batıyormuş. Yakınlarda bir gemi demir atmış. Küçük denizkızı yüzeye çıktığında güvertedeki yakışıklı prensi görmüş. Prens kendisini birisinin gözlediğini de, prensesin ondan gözlerini ayıramadığını da bilmiyormuş tabii. Birden hava kararmış, gemi çıkan fırtınayla sallanmaya başlamış. Çok geçmeden yelkenleri parçalanmış, direği kırılmış ve gemi sulara gömülmüş. Küçük denizkızı sulara çırpınan prensi son anda görüp kurtarmış. Onu kucaklayıp kıyıya götürmüş ve sahile bırakmış. Sabah olduğunda prens hala yattığı yerde uyuyor, denizkızı da başucunda onu bekliyormuş. Az sonra birkaç kız koşarak gelmiş. Prens gözlerini açmış ve kalkıp yürümüş. Küçük denizkızı orada üzüntüsüyle baş başa kalmış.

O günden sonra küçük denizkızı prensi görebilmek umuduyla birçok kez yüzeye çıkmış. Artık dayanamıyormuş. Su cadısına gidip akıl almaya karar vermiş. Cadı onu görünce bir kahkaha atmış: “Niçin geldiğini biliyorum denizkızı,” demiş. “İnsana dönüşüp karaya çıkmak istiyorsun. Böylece prensle daha yakın olacağını düşünüyorsun. Ama bunun bir bedeli var, biliyor musun? “Bilmiyordum,” demiş küçük denizkızı, “ama insan olabilmek için neyse öderim.” “Sesini istiyorum,” demiş cadı, “şu şarkılar söyleyen güzel sesini. Bana sesini verirsen ben de seni iki ayaklı güzel bir genç kıza çeviririm. Ama unutma, prens seni bütün kalbiyle sevmeli ve evlenmeli. Yoksa bir deniz köpüğüne dönüşüp sonsuza dek yok olursun.” ” Çabuk,” demiş küçük denizkızı. “Ben kararımı çoktan verdim zaten.” Bunun üzerine su cadısı küçük denizkızına içmesi için büyümlü bir ilaç vermiş. Küçük denizkızı prensin karşısına dikildiği an prens bu hiç konuşmayan kızdan çok hoşlanmış ve onsuz yapamayacağına karar vermiş. Küçük denizkızı da prensi her geçen gün daha çok sevmiş, ama prens ona bir türlü evlenme teklif etmiyormuş. Prensın annesi ve babası, kendine eş bulması için baskı yapıyorlarmış. Prens sonunda yakındaki bir ülkenin prensesiyle tanışmaya karar vermiş. Yanında küçük denizkızını da götürmüş. Zavallı kız çok acı çekiyormuş. Prens komşu ülkeye gidip prensesle karşılaşınca akli başından gitmiş ve hemen evlenmek istemiş. Düğünleri muhteşem olmuş. Her yer çiçek, ipek ve mücevherle kaplıymış. Mutlu çifti görmeye gelen herkes coşku içindeymiş. Yalnızca küçük denizkızı sessizmiş. Gözyaşları sessizce süzülüyormuş yanaklarından. O gece küçük denizkızı güvertede dikilmiş karanlık sulara bakıyormuş. Gün doğarken bir deniz köpüğü olup o sulara karışacakmış. Birden suların dibinden denizkızının kardeşleri çıkmışlar. Saçları kısa kısa kesilmiş. “Saçlarımızı su cadısına verdik, karşılığında da bu bıçağı aldık.

Eğer bu gece bu bıçağı prensin kalbine saplarsan büyü bozulacak. ”Küçük denizkızı bıçağı almış ama prene asla zarar veremeyeceğini biliyormuş. Güneş doğduğunda kendini ağlayarak denize atmış. Ama denize düşmemiş.

Kendini havada uçarken bulmuş. Çevresinde altın renkli ışıklar dans ediyormuş. “Biz havanın kızlarıyız ” demişler. “Artık bizimle mutlu olursun.” Küçük denizkızı gökyüzüne doğru yükselirken aşağıya, prensin gemisine bakmış ve gülümsemiş.

Adanur KORKMAZ

Ali Osman DARKA

RUHUMUZUN PARÇASI

Severiz çocukları
Bizim canımızdır onlar.
Geleceğimiz umudumuz çocuklar.
Gözümüzün bebeğidir onlar.

Öperiz, koklarız çocukları.
Sevgimizi veririz onlara.
Ruhumuzun bedenimizin bir parçası çocuklar.
Hayatımızın solmayan çiçeğidir onlar.

Sümeyye ÖNAL

YOKLUĞUNDA

Geceleri sen yanımda yoksun anne,
Senin yokluğunu hissedip ağlıyorum.
Kapılar ardında seni bekliyorum anne.
Odamın kapısını çalacaksın diye,
Her gece seni bekliyorum anne.

Arkadaşlarım anneleriyle el ele,
Bakıyorum sen yoksun anne.
Kokun yastığıma sinmiş,
Her gece sarılıp ağlıyorum anne.

Eğer bir gün yanıma gelirsen,
Seni hiç bırakmayacağım anne.
Bu ayrılık beni çok üzüyor,
Seni çok özledim anne.

Sude Naz ÖRÜCÜ ELİF'İN ÜZÜNTÜSÜ

Elif sevimli, hayat dolu, neşeli bir kızdı. Simsiyah gözleriyle hayata umut dolu bakıyordu.

Elif üçüncü sınıfa başladığında annesi hastalanmıştı. Küçük Elif hem okuluna gidiyor hem de annesine bakıyordu. Küçük yüreğiyle, merhametiyle annesinin iyi olması için çaba harcıyor, dua ediyordu.

Elif küçük yaşta babasının kaybettiği için annesi çalışıp evin geçimini sağlıyordu. Fakat Elif'in annesi hastalığından dolayı çalışamamış evin geçimini sağlayamamıştır. Elif ve komşularının verdiği paralarla hayata tutunmaya çalışıyordu.

Annesinin ilaçlarının bittiğini fark eden Elif çaresiz kalmıştı artık hiç paraları yoktu. Komşularından ve etraftan para istemeye çok utanıyordu. O gün annesinin ilacını alamamış ve çok üzülmüştü. Okulda öğretmeni Elif'in çok üzgün olduğunu fark etmişti. Öğretmenine durumu anlatan Elif göz yaşlarına boğulmuştu. Öğretmeni bu duruma bir çare bulacağını ve üzülmemesini söylemişti.

Ertesi gün Elif ve annesi için okulda para toplandı. Elif'in annesinin annesinin ilaçları ve erzak alındı. Elif'in üzüntüsü bir anda sevince dönmüştü. Arkadaşlarına ve öğretmenine minnettardı. Bir süre sonra Elif'in annesi iyileşti ve tekrar mutlu günlerine döndüler.

Ahmet KATIRCI DAYANIŞMA

Günlerden bir gün, bir köyde Faruk adında bir çocuk yaşarmış. Faruk kısa boylu, sarı saçları, yüzünde gülümsemesi olan sevimli bir çocukmuş. Faruk aynı zamanda çok yardımsevermiş. Ailesine bütün işlerinde babasına yardım eder bununla da kalmayıp köyde başkalarının işleri olduğu zaman da hemen onların yardımlarına koşarmış. Bir gün Faruk okula her zamanki gibi neşe içinde, şarkılar mırıldanarak giderken, elinde birçok poşet olan bir amcayı görmüş. Faruk saatine bakmış daha okula on beş dakika varmış. Hemen amcanın yanına koşmuş ve amcanın elinden poşetlerin bir kısmını alarak ona yardım etmiş. Amcanın evi iki sokak ötedeymiş. Amcanın kapısına kadar poşetlerini taşımış. Amca Faruk'a dönüp şöyle demiş;

-Beni çok mutlu ettin, hem de ağır bir yükten kurtardın. Bu devirde senin gibi yardımsever çocuğu bulmak hiçte kolay olmuyor demiş.

Faruk'a teşekkür etmiş ve tekrardan okulun yolunu tutmuş. Faruk'un da içinde yardım etmenin verdiği bir sevinç, bir gurur varmış.

Akşam olunca Faruk'un babası eve gelmiş. Odaya girer girmez hemen oğluna sarılmış. Faruk önce şaşırmış. Babasının sarılmasına alışıkmiş fakat bu sarılma öncekiler gibi değilmiş. Daha candan, daha samimi, farklı yani...

Faruk'un hem mutlu hem de biraz şaşkın bakışlarını fark eden babası Faruk'u daha fazla heyecanlandırmadan ve sabırsızlandırmadan bu sarılmanın sebebini açıklamış.

-Bugün dükkana gelenler hep senden bahsetti. Beni o kadar gururlandırdın ki, iyi ki bu benim oğlum dedim. Faruk sabırsızca;

- Ne dediler ki bu kadar gurur duydun dedi, tabi hala meraktan ölüyormuş.

Babası bugün dükkana gelenlerin anlattıklarına göre seni görmüşler. Yükünü taşımakta zorlanan bir amcaya yardım etmişsin. Evine kadar poşetlerine yardım etmiş ve tekrar dönerek okuluna gitmişsin. Yaptığın davranış o kadar güzel ki gururlanmamak elde değil.

Zehra ŞİMŞEK YÜREGİN KAPISI

Sevgi her yüreğin kapısını açar,
Gel seninle arkadaş olalım.
İyi günde, kötü günde yanında olurum.
Gel seninle arkadaş olalım.

Derdin derdim olur, üzüntün üzüntüm olur.
Gel seninle arkadaş olalım.
Birlikte güler birlikte ağlarız.
Gel seninle arkadaş olalım.
Benimle hayata güzel bakmak istersen,
Gel seninle arkadaş olalım.

Özge VARDAR EZGİ

Mutluluk; fark etmemiz gereken bir sırdır.
Mutluluk; güneşin doğuşu ve batışıdır.
Mutluluk; bir şarkının ezgisidir.
Mutluluk; bir kitaptaki sözdür.
Mutluluk; esen bir yeldir.
Mutluluk; sevgilinin dokunuşudur.
Mutluluk; anne kucağındaki şevkattir.
Mutluluk; huzur içinde uykuya dalmaktır.
Mutluluk; her şeye rağmen yaşıyorum demektir.

Özgür Batu ŞİMŞEK TEMİZ KALSIN

Denizler ve ormanlar,
Hayat verir hep bize.
Yeşillikler, mavilikler,
Enerji verir hepimize.

Özenle koruyalım,
Eşsiz doğayı.
Kirlenip çevreyi
Bozmayalım dünyayı.

Hava, su, toprak için
Hep verelim el ele,
Temiz kalsın çevremiz,
Gelecek nesillere.

İMTİYAZ SAHİBİ

Fatih EĞİLMEZ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Gülden MANGIR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Aysun Girgin GİRAY

GÖRSEL DANIŞMAN

Çiğdem TUNCEL

YAYIN KURULU

Ceyda ARZUMAN

Hasan TANK

OKUL ADRES TELEFON

GÜLDARPI İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Çubuk Güldarpi Mahallesi Çayyolu Sok.No:1

Çubuk/ANKARA 0312 827 14 44